

Lausuttavaksi kerran vuorokaudessa

Ken tahtoo lausua tämän rukouksen, nouskoon seisomaan ja kääntyköön Jumalan puoleen ja seisossaan paikallaan katsokoon oikeaan ja vasempaan ikään kuin odottaen Herransa, Kaikkein armeliaimman, Sääliväisen armoa. Sitten hän sanokoon:

Oi Sinä, joka olet kaikkien nimien Herra ja taivasten Luoja! Rukoilen Sinua heidän kauttaan, jotka ovat Sinun näkymättömän ydinolemuksesi, Kaikkein ylevimmän, Kaikkein kirkkaimman päiväkoittoja, tekemään rukouksestani tulen, joka polttaa pois Sinun kauneudestasi minut erottaneet verhot, ja valon, joka johdattaa minut Sinun läsnäolosi valtamerelle.

Kobottakoon hän sitten kätensä nöyrästi anoen Jumalan puoleen -- sinnattu ja ylistetty olkoon Hän -- ja sanokoon:

Oi Sinä maailman Kaivattu ja kansain Rakastettu! Sinä näet minun kääntyvän puoleesi vapaana kaikesta kiintymyksestä kehenkään paitsi Sinuun ja tarttuvan tiukasti nuoraasi, jonka liike on ravisuttanut koko luomakuntaa. Olen palvelijasi, oi Herrani, ja palvelijasi poika. Näe minun seisovan valmiina toteuttamaan Sinun tahtosi ja halusi

toivomatta mitään paitsi Sinun mielisuosiotasi. Pyydän Sinua hartaasti armeliaisuutesi valtameren ja armosi päiväntähden kautta tekemään palvelijallesi niin, kuin tahdot ja mielit. Kautta Sinun mahtisi, joka on korkealla kaiken maininnan ja ylistyksen yläpuolella! Mitä ikinä Sinä ilmaisetkin, sitä sydämeni kaipaa ja sieluni rakastaa. Oi Jumala, minun Jumalani! Älä katso minun toiveitani ja tekemisiäni, vaan katso pikemminkin omaa tahtoasi, joka on sulkenut piiriinsä taivaat ja maan! Kaikkein korkeimman nimesi kautta, oi Sinä kaikkien kansojen Herra! Olen halunnut vain sitä, mitä Sinä halusit, ja rakastan vain sitä, mitä Sinä rakastat.

Polvistukoon hän sitten ja otsansa maahan kumartaen sanokoon:

Korottunut olet Sinä kenenkään paitsi oman kuvailusi ja kaiken muun kuin oman käsityskykyisi yläpuolelle.

Seisköön hän sitten ja sanokoon:

Tee rukoukseni, oi Herrani, elävien vesien lähteeksi, josta voin elää niin kauan, kuin Sinun herruutesi kestää, ja mainita Sinua jokaisessa maailmassa Sinun maailmoistasi.

Kobottakoon hän jälleen kätensä nöyrästi anoen ja sanokoon:

Oi Sinä, josta erossa ollessaan sydämet ja sielut ovat sulaneet ja jonka rakkauden tuli on sytyttänyt liekkeihin koko maailman! Pyydän Sinulta hartaasti nimeesi, jonka kautta olet alistanut valtaasi koko luomakunnan, että et epää minulta sitä, mikä luonasi on, oi Sinä, joka hallitset kaikkia ihmisiä! Sinä näet, oi Herrani, tämän muukalaisen kiirehtävän kaikkein ylevimpään kotiinsa Sinun majesteettiutesi kirjokannen alle ja armeliaisuutesi piiriin, tämän hairahtuneen tavoittelevan Sinun anteeksiantosi valtamerta, tämän alhaisen Sinun kirkkautesi esikartanoa ja tämän poloisen Sinun rikkautesi itätaivasta. Sinun on valta määrätä, mitä tahtonetkin. Tunnustan, että Sinua on ylistäminen tekemisistäsi ja totteleminen käskyissäsi ja että Sinä olet oleva rajoittamaton määräyksissäsi.

Kobottakoon hän sitten kätensä ja toistakoon kolmasti Korkeimman nimen. Kumartukoon hän sitten nojaten käsillensä polviinsa Jumalan edessä -- sinnattu ja ylistetty olkoon Hän -- ja sanokoon:*

Sinä näet, oi Jumalani, kuinka henkeni on liikuttunut raajoissani ja jäsenissäni ikävöidessäni palvoa Sinua ja kaivatessaan muistaa ja ylistää Sinua, kuinka se todistaa siitä, mistä Sinun käskyisi kieli on todistanut

ilmaisusi valtakunnassa ja tietosi taivaassa. Tässä tilassa, oi Herrani, halajan anoa Sinulta kaikkea, mikä luonasi on, että voisin osoittaa köyhyyteni ja kiittää Sinun antejasi ja rikkauksiasi sekä myöntää voimattomuuteni ja ilmentää Sinun voimaasi ja mahtiasi.

Seisköön hän sitten ja kobottakoon kahdesti kätensä nöyrästi anoen ja sanokoon:

Ei ole muuta Jumalaa kuin Sinä, Kaikkivaltias, Kaikkiantelias. Ei ole muuta Jumalaa kuin Sinä, Säättäjä, niin alussa kuin lopussakin. Oi Jumala, minun Jumalani! Anteeksiantosi on minua rohkaissut, armeliaisuutesi on minua vahvistanut, kutsusi on minut herättänyt ja armosi on saanut minut nousemaan ja johdattanut Sinun tykösi. Kuinka minä muutoin rohkenisinkaan seistä Sinun läheisyytesi kaupungin portilla tai kääntää kasvoni Sinun tahtosi taivaasta loistavia valoja kohti? Sinä näet, oi Herrani, tämän viheliäisen olennon kolkuttavan Sinun armosi ovella ja tämän katoavaisen sielun tavoittelevan iankaikkisen elämän virtaa Sinun anteliaisuutesi käsistä. Sinun käskyvalta kaikkina aikoina, oi Sinä, joka olet kaikkien nimien Herra, ja minun on tyytyminen ja auliisti alistuminen Sinun tahtosi, oi taivasten Luoja!

Kobottakoon hän sitten kolmasti käitensä ja sanokoon:

Suurempi on Jumala kaikkia suuria!

Polvistukoon hän sitten ja otsansa maahan kumartaen sanokoon:

Liian korkealla olet Sinä, että Sinua lähellä olevien ylistys voisi kohota Sinun läheisyytesi taivaaseen tai että Sinulle omistautuneiden sydämen linnut voisivat päästä Sinun porttisi ovelle. Todistan, että Sinä olet ollut pyhittynyt yli kaikkien ominaisuuksien ja pyhä yli kaikkien nimien. Ei ole muuta Jumalaa kuin Sinä, Kaikkein ylevin, Kaikkein kirkkain.

Istuutukoon hän sitten ja sanokoon:

Minä todistan siitä, mistä ovat todistaneet kaikki luotu ja korkeuden väki ja kaikkein korkeimman paratiisin asukkaat ja heidän yläpuolellaan itse Suuruuden kieli kaikkein kirkkaimmalta taivaanrannalta, että Sinä olet Jumala, että ei ole muuta Jumalaa kuin Sinä ja että Hän, joka on ilmaistu, on Kätetty mysteeri, Vaalittu tunnuskuva, jonka kautta kirjaimet O ja L ja E (ole) on liitetty ja sidottu yhteen. Todistan, että juuri Hän on se, jonka nimen Korkeimman kynä on kirjannut ja joka on

mainittu Jumalan, korkeuden valtaistuimen ja maanpiirin Herran kirjoissa.

Seisköön hän sitten suorana ja sanokoon:

Oi kaiken olemassaolon Herra ja kaiken näkyväisen ja näkymättömän Omistaja! Sinä havaitset kyyneleni ja huokailuni, Sinä kuulet vaikerrukseni, itkuni ja sydämeni valituksen. Mahtisi kautta! Rikkomukseni ovat pidättäneet minua pääsemästä lähelle Sinua, ja syntini ovat pitäneet minut kaukana Sinun pyhyytesi esikartanosta. Rakkautesi, oi Herrani, on minut rikastuttanut, ero Sinusta on minut tuhonnut ja etäisyys Sinusta on minut riuduttanut. Anon Sinua hartaasti kautta askeltesi tässä erämaassa ja kautta sanojen "Tässä minä olen, tässä minä olen", jotka Sinun valittusi ovat tässä äärettömydessä lausuneet, sekä kautta ilmoituksesi henkäysten ja kautta ilmaisemisesi sarastuksen leutojen tuulten säätämään, että voisin katsoa Sinun kauneuttasi ja noudattaa sitä, mitä ikinä Sinun kirjassasi on.

Toistakoon hän sitten kolmasti Korkeimman nimen ja kumartukoon käsillensä polviinsa nojaten ja sanokoon:

Ylistys olkoon Sinun, oi Jumalani, että olet auttanut minua muistamaan Sinua ja ylistämään Sinua ja saattanut minut tuntemaan Hänet, joka on Sinun merkkiesi päivänkoitto, ja saanut minut

kumartumaan herrautesi edessä ja nöyrytmään jumaluutesi edessä ja tunnustamaan sen, minkä suuruutesi Kieli on lausunut.

Nouskoon hän sitten ja sanokoon:

Oi Jumala, minun Jumalani! Selkäni on kumarassa syntieni taakasta, ja piittaamattomuuteni on tuhonnut minut. Aina kun pohdin pahoja tekojani ja Sinun hyvyttäsi, sydämeni sulaa rinnassani ja vereni kiehuu suonissani. Kauneutesi kautta, oi Sinä maailman Kaivattu! Punastun kohottaessani kasvoni puoleesi, ja kaipaavat käteni häpeävät kurottaessaan kohti anteliaisuutesi taivasta. Sinä näet, oi Jumalani, kuinka kyyneleni estävät minua muistamasta Sinua ja ylistämästä hyveitäsi, oi Sinä korkeuden valtaistuimen ja maanpiirin Herra! Pyydän Sinua hartaasti valtakuntasi merkkien ja valtiutesi mysteerien kautta menettelemään rakkaittesi kanssa niin, kuin anteliaisuuteesi sopii, oi kaiken olemassaolon Herra, ja niin, kuin on Sinun armosi mukaista, oi näkyväisen ja näkymättömän Kuningas!

Toistakoon hän sitten kolmasti Korkeimman nimen ja polvistukoon otsansa maahan painaen ja sanokoon:

Ylistys olkoon Sinun, oi Jumalamme, että olet meille alas lähettänyt sen, mikä vetää meitä lähelle Sinua ja

suo meille kaiken sen hyvän, jonka olet kirjoissasi ja kirjoituksissasi alas lähettänyt. Rukoilemme Sinua, oi Herrani, varjelemaan meitä joutavien mielijohdeiden ja turhien kuvittelujen sotajoukoilta. Sinä toden totta olet Mahtava, Kaikkietävä.

Kobottakoon hän sitten päänsä, istuutukoon ja sanokoon:

Todistan siitä, oi Jumalani, mistä valittusi ovat todistaneet, ja tunnustan sen, minkä kaikkein korkeimman paratiisin asukkaat ja mahtavan valtaistuimesi ympärillä kiertäneet ovat tunnustaneet. Maan ja taivaan valtakunnat ovat Sinun, oi maailmain Herra!

—*Babá'u'lláh*

* Alláh-u-Abhá